

Mayıs Güneşi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Mayıs 2019

Zaman, azizim: kar'lı bir düştü
İçindeki hengameyi göklere savuran bir niyaz
Edasıyla, pervasızlığın sunumunda o sanduka
Ferinde göğün atıl bir yürekte
Nadasa bıraktığın düşler
Kımıltısı kayıp bir şehrin ciğerlerindeydi
Tuttuğum her nefesi ablukaya alan
Bir düş sihirbazı adeta
Yeltenen kuş misali canında elemin
Boz renkli bir düş keleşi...

İskartaya çıkan hayallerin tecellisi belki de
Yorgun bulutlardan damlayan aşk'a
Nidalar savuran bekçisi göğün
Sarı bir top
Aşkını idame ettiren öbek öbek
Sarkıtı kayıp bir lenuha
İçimde eriyen şiirlerin iskeleti
Kanatan hangi gölgede saklı sanırsın?
Pekişen lanetin her huzmesi
Yalıtılmış bir kalpazan seyir
Muaf tutulmaksa en iyi becerdiğim.

Tanrının ördüğü günde saklı niyazları
Ölü beyitlerin de beynamaz silueti
Bir içimlik olmasa aşk, dediğin
Ömre yayılan dalga dalga
Bunca hüsrân
Yeğlediğim sanrı yüklü hezeyan
Düş meclisi toplandı işte tek seferde
Azığa aldı yüreği
Kanatları seğiren Abaza bir temenni
Sanıp da kıyama durulan
Aslında zehrolan yanık dilinde ömrün
Korkarcasına sevdiğin her katre

Gönülsüz olur mu hiç aşk, dercesine.

Şimdi zabıt tutalım:

Sihrine banıp ömrün

Kuytularda meşk eyleyelim

Taban tabana zıt ölüm perhizinde

Hayata da çift dikiş atalım

Zemherilerde yoran soğğun ardından

Tezgâha düşen Mayıs güneşi

İllet gölgesinde şehrin

Azınlıkta kalsak da ayan beyan...